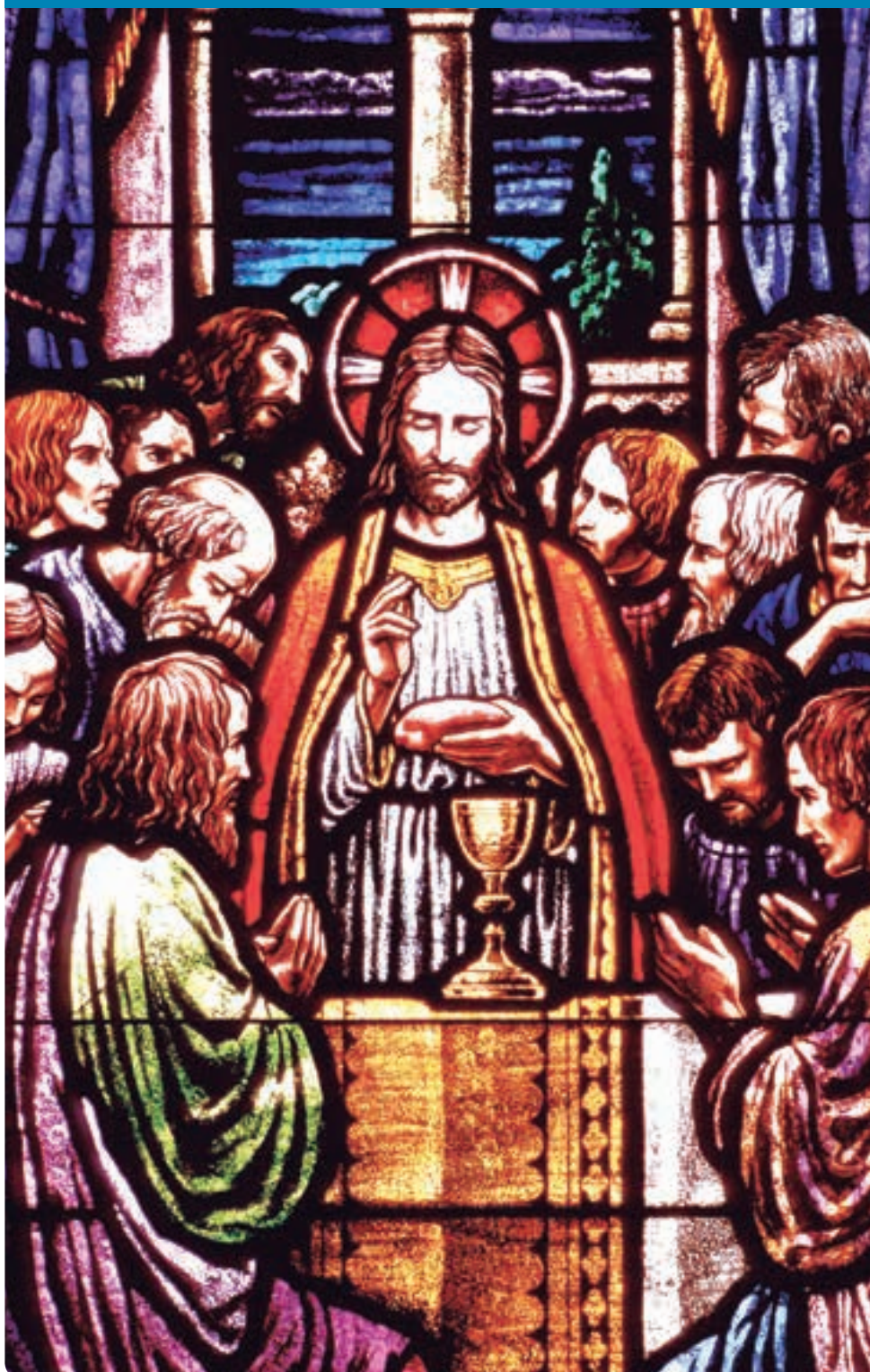

Full diocesà

17 de juliol del 2016

p4 – Els santuaris diocesans (1)

p7 – Exercicis espirituals a Solsona

La consagració

És el moment sublim, més important de l'Eucaristia. Diu l'antic eucologi montserratí que «el miracle eucarístic es repeteix en el moment de la consagració. És l'hora del recolliment i el silenci adorador. Tot calla, paren les centúries... Les mateixes paraules del sacerdot són majestuosos i simples. El més gran dels miracles va a complir-se amb mots de potència divina».

Explica el Catecisme que en l'epiclesi, «l'Església demana al Pare que envii el seu Esperit Sant sobre el pa i el vi, perquè es converteixin, pel seu poder, en el Cos i la Sang de Jesucrist, i que els qui prenen part en l'Eucaristia siguin un sol cos i un sol esperit. En el relat de la institució, la força de les paraules i de l'acció de Crist i el poder de l'Esperit Sant fan sacramentalment present sota les espècies de pa i de vi el seu Cos i la seva Sang, el seu sacrifici ofert en la creu una vegada per sempre».

La Instrucció general del Missal Romà recorda que els fidels «estaran de genolls, a no ser per causa de salut, per l'estretor del lloc, pel gran nombre d'assistents o que altres causes raonables ho impedeixin, durant la consagració. Però els que no s'agenollin per la consagració, que facin inclinació profunda mentre el sacerdot fa la genuflexió després de la consagració». Els gestos corporals han d'acompanyar allò que s'està produint a l'altar.

«La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa»

Diumenge XVI de durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié correu a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.» Ells li respongueren: «Molt bé. Fes tal com has dit.» Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets.» Després correu cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda.» Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

(18,1-10a)

Salm responsorial

Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?

(Salm 14)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església. Ara jo sóc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri i secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions,

amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

(1,24-28)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atrafagada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, no us fa res que la meua germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi.» El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa.»

(10,38-42)

«Continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església»

Crist, l'hoste diví

Josep Molist i Rifà, prev.

Una misteriosa visita i un lloc sagrat, a prop de l'actual Hebron, on Abraham tenia la seva tenda nòmada. La tradició mística i espiritual ha vist en aquesta descripció típica de la literatura oriental la icona de la prometedora inhabitació de la Trinitat divina en el qui l'acull —com ho féu el patriarca— amb sol·licitud i obertura de cor. Precisament perquè escric aquestes ratlles des d'un monestir, m'escau de recordar que la regle benedictina, inspirada en Sant Mateu, recomana als monjos que acullin l'hoste com si fos el mateix Crist que els visita.

La lectura del Gènesi connecta amb la dramalitúrgia que sant Lluç relata en ocasió d'una visita de Jesús als amics de Betània. Si pensem que hi va acompanyat dels deixebles, podem imaginar que l'atabalament de Marta és el natural d'una dona a qui arriba una gentada a casa i els vol acollir tal com correspon al noble i sagrat costum isrealita. Jesús no vol pas desautoritzar aquesta actitud hospitalaria i servicial: volen fer veure que és ell qui s'ofereix i es dona als qui l'acullen.

L'espiritualitat cristiana ens portarà sempre a identificar-nos amb aquell que ens ha escollit i acollit primer. El sofriment dels membres de l'Església —el cos místic de Crist— forma part i completa el sofriment del mateix Crist. És el que sant Pau recorda als cristians de Colosses, a qui escriu de la presó estant, recordant-los que aquest dolor és fecund. Perquè, tal com afirma el jesuïta basc Federico Elorriaga: «Si aprenem a acollir el pla de Déu, i ens reconeixem dèbils, el dolor serà una font creixent de consol i afile serenitat.

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

18 dilluns

—Sant Frederic, bisbe (*838)
—Santa Marina, màrtir (s,II)
—Sant Arnau, abat (*641)
Miquees 6,1-4.6-8 / Salm 49 /
Mateu 12,38-42

19 dimarts

—Santa Justa i Santa Rufina, (*287)
—Sant Arseni, abat (*450)
Miquees 7,14-15.18-20 / Salm 84 /
Mateu 12,46-50

20 dimecres

—Santa Margarida, màrtir (*275)
—Sant Elies, profeta (900a.C)
Jeremies 1,1.4-10 / Salm 70 /
Mateu 13,1-9

21 dijous

—Sant Llorenç de Bríndisi, (*1559-1619)
—Sant Daniel, profeta (629a.C)
Jeremies 2,1-3.7-8.12-13 / Salm 35
/ Mateu 13,10-17

22 divendres

—Santa Maria Magdalena
Jeremies 3,14-17 / Salm Jeremies
31,10.11-12ab.13 / Joan 20,1.11-18

23 dissabte

—Santa Brígida, (1302-1373)
—Sant Cassià, abat(c.360- c.433)
—Sant Apol·linar, bisbe i màrtir (s,II)
Gàlatas 2,19-20 Salm 33 / Joan 15,1-8

24 diumenge XVII de durant l'any / Cicle C

—Santa Cristina, verge i màrtir (*300)
—Sant Xarbel Makluf, (1828-1898)
Gènesi 18,20-32 / Salm 137 /
Colossencs 2,12-14 / Lluç 11,1-13

La imatge

Jan Vermeer. Scottish National Gallery (Edinburgh).

Crist a casa de Marta i Maria (1655).

Jesús devia estar content de l'acolliment de les dues germanes expressat de maneres diferents. Però, quan Marta es posa reticent respecte a la seva germana, Jesús la corregeix. Ell prefereix ser escoltat que obsequiat i no desitja portar neguit sinó serenor. Cal acollir i escoltar la seva paraula per a poder-la posar després en pràctica. Segurament que correm molt i atrapem poc per no haver après aquesta lliçó.

Els santuaris diocesans: llocs privilegiats de descans espiritual (1)

Durant aquests tres últims diumenges del mes de juliol, parlarem en el full dels santuaris diocesans que podeu visitar aquest estiu -tal i com el Sr. Bisbe recomana a la seva glossa-. Avui parlem dels que estan al Solsonès: el santuari de la Mare de Déu del Miracle i el santuari de la Mare de Déu de Lord.

En el santuari del Miracle hi viu una comunitat de monjos benedictins, els quals tenen cura del santuari, de les celebracions litúrgiques i de les necessitats pastorals de la Casa d'Espiritualitat. Aquesta Casa d'Espiritualitat, acull totes aquelles persones que, individualment o en grup, cerquen un ambient de pau, de reflexió, de silenci i de pregària, compartint les celebracions litúrgiques amb la comunitat monàstica. També hi ha les Cel·les, un espai d'acollida ideal

per a famílies, comunitats o grups.

En el santuari de Lord, al municipi de sant Llorenç de Morunys, hi viu una comunitat contemplativa formada per sacerdots, laics i laiques, els quals viuen en oració, silenci i solitud. Reben i atenen persones desitjoses d'aprofundir en el valor de la pròpia existència, compartint l'experiència espiritual i religiosa. El santuari disposa d'hostatgeria per a les persones que busquen inserir-se en el silenci i "desconnectar" de tot el que quotidianament els ocupa.

Si, a més, esteu interessats en visitar la ciutat de Solsona, guanyar el Jubileu a la catedral -temple jubilar- i visitar la capella de la Mare de Déu del Claustre, podeu trobar allotjament al Seminari de Solsona.

Més informació: Santuari del Miracle (973480002; santuari@santuarielmiracle.com) Santuari de Lord (973299020; joandu@telefonica.net) Seminari de Solsona (662207998; seminaridiocesa@bisbatsolsona.cat)

Pelegrinatge a Fàtima

Recordem que del 10 al 15 d'octubre tindrà lloc, com cada any, el pelegrinatge a Fàtima de Portugal.

L'itinerari del viatge serà el següent: el 1r dia, aturada a Alcolea del Pinar per dinar; allotjament a Àvila. El 2n dia, sortida cap a Salamanca, on es dinarà; allotjament a Fàtima. El 3r dia, estada a Fàtima; visita al santuari i temps lliure. El 4t dia, missa de festa de comiat a l'Esplanada i visita a Nazaré. El 5è dia, sortida de Fàtima cap a Càceres, on es dinarà; continuació del viatge cap a Talavera de la Reina, on ens hostatjarem. El 6è dia, sortida cap a Madrid on visitarem la ciutat; dinarem a Alcolea del Pinar; retorn a casa.

Preu per persona: 570 € / suplement habitació individual: 150 €

Per a més informació i inscripcions podeu trucar a Mn. Joan Carreres, tels. 973 30 80 08 / 617 245 134, o bé a Mn. Marià Canal, tels. 973 52 41 85 / 626 000 790.

L'ESGLÉSIA QUE T'AJUDA

Les drogues ho destrueixen tot.
Reacciona, deixa't ajudar.

La rebuda de «l'Esglésiaquesurt» a la nostra diòcesi

Fa un temps que anem parlant a través del Full del projecte «l'Esglésiaquesurt». Parlem avui de com és actualment la rebuda d'aquest projecte a la diòcesi. Per començar us deixem un petit testimoni...

«...l'Esglésiaquesurt ha significat comptar amb algú que t'escolta, no et jutja ni et diu el que has de fer, t'entén i es posa a la teva pell, busca solucions amb tu. Saber que tens algú que no et renya, que saps que prega i que pensa en tu. Això et reconforta, no et sents sola. L'acompanyant pot ser més que una amiga en qui confies, és una prolongació teva, viu amb tu el que pateixes i no et sents sola, però l'acompanyant té el cap clar, per això et pot guiar. Com un àngel de la guarda però en persona...»

L'acompanyament és rebut amb impaciència i amb ale-

gria, són dues persones que no es coneixen i des d'aquest moment hi haurà tota una «descoberta» i un «caminar» que s'acabarà amb l'alegria i joia d'haver-se trobat i ajudat. Fa gairebé un any que vam engegar aquesta iniciativa, per oferir unes orelles a tantes i tantes persones que ho necessiten, per estimar-les i acompanyar-les en aquells moments de soledat, tristesa o alegria no compresa i alhora donar a conèixer que una vida per a Crist i amb Crist viu és possible. És un regal veure com el Senyor canvia els cors endurits per cors oberts a conèixer-lo, com hi tenen cabuda noves il·lusions i desitjos, en el cor d'aquestes persones que tant ho necessiten, i així ha estat! Veure com fructifica la pregària dels voluntaris per a aquestes persones és el millor regal que hem pogut rebre aquests pocs mesos del nostre camí.

Per a més informació: www.lesglesiaquesurt.cat.

Especial Queralt a TV3- «Signes del temps»

Diumenge vinent, 24 de juliol, a les 10 del matí, per TV3 s'emetrà un programa de la temporada de «Signes del temps». És un programa especial gravat al santuari de la Mare de Déu de Queralt, a Berga, amb motiu del centenari de la coronació de la Mare de Déu.

Hi participen, entre altres, Mn. Ramon Barniol, capellà custodi del santuari, la historiadora Maria Dolors Santandreu, els membres de la Comissió Queralt 2016, Roger Cortina i

Xavier Güell, i l'alcaldeessa de Berga, Montserrat Venturós.

Aprofitem l'avinentsa per a recordar alguns dels actes previstos amb motiu del centenari: el dia 27 d'agost, rebuda multitudinària de la Mare de Déu de Queralt a Berga; i el dia 3 de setembre, eucaristia solemne a l'església parroquial i Patum extraordinària.

N'anirem informant.

«Jesucrist, salvador de l'home i esperança del món»

Instrucció pastoral de l'Episcopat espanyol

La Conferència Episcopal Espanyola ha presentat recentment la instrucció pastoral «Jesucrist, salvador de l'home i esperança del món», aprovada en l'última assemblea plenària, el 21 d'abril.

El document surt a la llum en un moment d'especial significat, quan es compleixen cinquanta anys de la creació de la Conferència Episcopal Espanyola i els bisbes en plena comunió amb el papa Francesc es troben centrats a impulsar la missió evangelitzadora de l'Església com a guies fraters del poble de Déu.

La instrucció pastoral consta de quatre capítols, precedits per una introducció i seguits per una conclusió:

1. Anunciem Jesús, Fill de Déu, revelador de l'origen i destinació de l'home.
2. Jesucrist revela la veritat de Déu Pare, Fill i Esperit Sant.
3. Jesucrist, Salvador universal.
4. La trobada amb Jesucrist Redemptor, principi de renovació de la vida cristiana i meta de l'anunci evangèlic.

El document fa una presentació positiva de la persona i la missió de Jesucrist en el món, en relació amb el moment present, amb l'objectiu de «confirmar els creients en Crist

en la fe de l'Església». Aquest document assimila les aportacions que han anat oferint els bisbes en les diferents assemblees plenàries.

En la seva introducció els bisbes afirmen que «la nostra preocupació és fonamentalment evangelitzadora i de la mateixa manera que no és possible la caritat que Crist impulsa a l'Església mitjançant l'acció de l'Esperit Sant, perquè la caritat ha de fer-se en la veritat (*Caritas in veritate*), de la mateixa manera no és possible proposar Crist si no és en la fidelitat a la veritat de la fe en el seu contingut, com l'Església professa el Credo i tal com ho entén, o si es vol, l'interpreta l'Església que en viu.

L'acció evangelitzadora de l'Església ensopega, en efecte, no solament amb el laïcisme bel·ligerant d'alguns sectors mentors de la societat actual, que tant influeix en l'atmosfera cultural i la mentalitat ambiental, sinó amb el corrent secularitzador que opera a l'interior de l'Església i alimenta formes de cristianisme que s'allunyen de la tradició de fe, provocant no poques confusions en els fidels.

Amb aquesta instrucció pastoral, els bisbes espanyols volen exhortar els cristians a mantenir-se «ferms en l'esperança» que han posat en Jesucrist i es proposen afirmar la fe

Activitat

Proposta d'exercicis espirituals

A Solsona

És costum de les diòcesis de Solsona i Vic organitzar uns exercicis espirituals a l'estiu per a reposar en el Senyor de tota l'activitat del curs.

Enguany, els exercicis es duran a terme al Seminari de Solsona del dia 1 d'agost (començant a les 9 del matí) i acabant el 6 d'agost (a les 3 de la tarda).

El predicador serà Mn. Joan Casas Griera, prevere del bisbat de Vic, que fou durant vint-i-cinc anys missioner a Ruanda i que enguany és missioner de la Misericòrdia.

Cal portar Bíblia i llibre de la Litúrgia de les Hores (si se'n disposa). Les inscripcions es poden fer fins al 25 de juliol contactant amb Teresa Gené i Camps, al correu electrònic recessossolsona@bisbatsolsona.cat o al telèfon 629 428 683.

El cost és de 270 euros.

de l'Església sobre la persona i missió de Jesucrist, la seva condició divina i humana i la seva obra redemptora.

«El nostre propòsit és confirmar els creients en Crist en la fe de l'Església. Volem que allò que nosaltres hem conegut, l'amor de Déu revelat en Crist, sigui motiu per a l'esperança dels qui no en tenen, instal·lats en la finitud d'una vida sense fe en la destinació transcendent de l'ésser humà, i sense una altra alegria que el gaudi de quant hi ha de bo i de bell en aquesta vida terrenal, do de Déu i al mateix temps, a causa del pecat, amenaçada per la mort», subratllen en explicar l'objectiu que es pretén amb aquesta instrucció pastoral.

El text presenta Jesucrist com a salvador únic i universal que fa present en l'Església la seva missió al servei de tots els homes. Ella és configurada com a sagrament universal de salvació.

El document compta amb un important aparat crític compost per més

de cent vuitanta citacions, amb textos dels Pares de l'Església i textos conciliaris, i té com a referències més recents el Pla pastoral 2016-2020 de la Conferència Episcopal Espanyola, aprovat en la CVI Assemblea Plenària de la CEE.

L'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium* del papa Francesc i els textos dels últims papes configuren l'enquadrament del document, amb les diferents notes de la Comissió Teològica Internacional i de la Comissió Episcopal per a la Doctrina de la Fe sobre qüestions cristològiques i implicacions en l'Església.

La dimensió pastoral del text i el desig d'acostar-ne el contingut al poble de Déu ha portat a incloure un glossari, per ordre alfabètic, amb alguns aclariments terminològics i conceptuals bàsics en la història de la cristologia. A més de les definicions es completa amb la referència a l'autor i l'obra d'on procedeix. A la pàgina web de la Conferència Episcopal es pot trobar el text complet.

Estiu amb ànima (2)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

L'estiu, tot i que la pagesia i el turisme intensifiquen el treball d'alguns, és per a la majoria un temps de descans, d'esbarjo i de vida familiar. Vull animar-vos a viure aquest temps cristianament i en família. En les darreres glosses us he fet propostes intenses, de llarga durada i adreçades a segments d'edat diferents. Avui, us proposo coses senzilles, econòmiques, per a descansar físicament, mentalment i espiritualment i, sobretot, que podeu fer en família.

Us proposo de visitar els santuaris de la diòcesi, de gaudir de l'entorn de natura i de cultura que els envolten i, sobretot, de descobrir el tresor espiritual que contenen. Malgrat n'hi ha molts, només us parlo d'aquells que trobareu oberts cada dia a l'estiu i en els quals hi trobareu missa, almenys dominical.

Comencem per la catedral i la capella de la Mare de Déu del Claustre. Enguany hi podeu viure el jubileu de la misericòrdia. La catedral és l'església mare de la diòcesi i conté la imatge de la Mare de Déu més bella —amb el permís del Patrocini de Cardona— de tot el bisbat. El millor dia per descobrir-ho és el dia 8 o el dia 9 de setembre.

Al Solsonès també hi podeu trobar el gran santuari del Miracle, l'església parroquial i el monestir de Sant Llorenç de Morunys i el santuari de Lord. Tres advocacions marianes —Miracle, Colls i Lord— que han engendrat devoció popular i cultura. Si alguns voleu passar uns dies al Solsonès per a descobrir-ho tot amb pau i tranquil·litat trobareu hostatjament religiós tant al Miracle com al Seminari de Solsona. Si voleu passar uns dies de recés personalitzat trobareu ofertes també al santuari de Lord. El primer diumenge d'agost és la festa gran al Miracle, el dia que es commemora l'aparició de la Mare de Déu.

Al Berguedà és on podreu trobar la col·lecció de santuaris marians més apropiats per a pelegrinatges que uneixin pietat i natura —Falgars, Paller, Lurdes de la Nou, Queralt, per nomenar només els que trobareu oberts cada dia i l'eucaristia en diumenge—. En alguns d'ells trobareu hostatgeries acollidores per a descansar en llocs incomparables. Aquest mateix diumenge a Lurdes hi pelegrinen els malalts i els voluntaris de la Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes i a principis de setembre s'ha d'anar a Berga i a Queralt per a viure i veure la devoció que Santa Maria de Queralt conserva.

A molts els pot semblar que el sud del bisbat, és més pobre en santuaris. Si bé ho és numèricament, concentra els de més valor espiritual: santuari del miracle eucarístic d'Ivorra —el Sant Dubte—; santuari de la tomba de Sant Ramon —no us perdeu els tres tombs del dia 31 d'agost—; santuari de la casa natal Sant Pere Claver a Verdú —descobriu-hi l'envergadura d'aquest sant nostrat, el camí de Sant Ignasi i bellesa d'aquest poble de l'Urgell—; i el santuari de la Mare de Déu de Fàtima a Tàrraga —custodia de la imatge que fa més de 50 anys va pelegrinar per totes les parròquies del bisbat—.

Perdoneu els que us sentiu exclosos de la selecció que he proposat i bon estiu amb ànima!

